

“LÍNEAS”

Et recordem que la sèrie de televisió “Líneas” s'emet en l'espai televisiu "Anem de Bòlid" en C56 i en TVCS. L'estrena setmanal es la nit del dijous. També per internet en www.vimeo.com/lineas

En el capítol 6 de “Líneas”...

-El videoclub “PACOMAN” es el lloc perfecte si t'agraden les pel·lícules de Ciència-ficció.

-A la basseta del Bovalar, Carlos G. de la Cruz interpreta a un jove que prega per vore complits els seus somnis.

-Eva Bibian interpreta a una de les amiguetes de Commodore.

-Damaris Burriel, Ximo Vizcarro i Laura López actuant amb Josi Ganzenmüller en aquesta escena que es va gravar a Peñismar.

-Mariona Àvila fa el paper d'Aurora.

“LÍNEAS” també en: www.vimeo.com/lineas

la veu de Benicarló

Benicarló, “a bon ritme”?

ENTREVISTA AMB MANEL ALONSO

Benicarló, “a bon ritme”?

text REDACCIÓ

No és la primera vegada i, al pas que va la cosa, sembla que no serà l'única. El complicat entramat medieval del carrers que Benicarló ha heretat en el seu casc històric, porta de cap als responsables del trànsit rodat en el municipi, que han intentat diversos canvis de sentit i combinacions per evitar els continus embossos. Ara són els veïns del carrer del Carmé de Benicarló qui han iniciat una recollida de signatures per a protestar pel canvi de sentit d'un dels principals vials de la població. En l'escrit que dirigeixen al consistori lamenten “el caos circulatori present a conseqüència del recent canvi de sentit de l'avinguda Joan Carles I”, que ha provocat que la major part del trànsit que abans circulava per allí, col·lapsa l'estret carrer de la Mare de Déu del Carme. Els veïns afectats han denunciat que “ja han atropellat a un xiquet i un cotxe s'ha estavellat contra una de les façanes” a causa d'aquest inusual increment que, a més, està provocant “soroll continu, vibració dins dels edificis, contaminació i perill a causa de la gran quantitat de xiquets

que utilitzen aquest carrer per anar a escola”. La situació en aquest vial, un dels utilitzats habitualment com circumval·lació del centre històric, va començar a agreujar-se quan recentment es va canviar el sentit del trànsit de l'avinguda Joan Carles I, que creua el centre de la ciutat. “Aquest canvi ha provocat que ara tot haja de passar per aquest carrer estret, ja que s'ha deixat altra via d'eixida. Qualsevol cotxe que vulga arribar a qualsevol punt de la ciutat ha de donar la volta completa al nucli antic, utilitzant el carrer del Carmé, i això des del punt de vista lògic, és totalment incongruent”, asseguren els veïns. La situació, ara, diuen que és “insostenible. S'ha triplicat el volum circulatori, produint embossos durant diverses hores concretes al dia i hem de suportar un trànsit intens de dia i de nit a una velocitat en ocasions excessiva”. L'inici de la campanya de recollida de signatures ve motivada, segons asseguren per la falta de respostes que han rebut des del consistori benicarló. Els veïns es van dirigir en primera instància a la Policia Local, qui va assegurar que “era cosa dels polítics”. No obstant

això, al demanar explicacions al regidor d'Urbanisme i al de Governació, Antonio Cuenca i Marcos Marzal, “ens van dir que l'únic responsable és l'intendent en cap de la Policia Local, afegint que aquest canvi és un “experiment” que s'ha fet per a descongestionar el centre. Al demanar-los una solució, els responsables polítics els van remetre a l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo “al que ja fa 15 dies que demanem cita i encara no ens l'ha donat”, van lamentar. Un extrem, per cert, que des del consistori neguen rotundament. “Va coincidir que l'alcalde estava de vacances i tenia ja compromisos adquirits eixos dies”, asseguren, mentre sostenen que l'encarregada de la recollida de signatures, no ha tornat a demanar cita amb l'alcalde.

Els veïns proposen, davant aquests fets, “la dimissió immediata dels responsables de la situació caòtica que s'ha creat”, a més de proposar una sèrie d'alternatives que consideren necessàries per a retornar la fluïdesa del trànsit rodat pel centre del municipi. Entre elles “que el tram

L'Inter li endossa al Benicarló Aeroport Castelló una maneta

text i foto VICENT FERRER

5 INTER MOVISTAR: Juanjo, Ortiz, Gabriel, Borja, Betão, cinc inicial; Schumacher, César, Hugo, Marquinho i Juanra.

0 BENICARLÓ AEROPORT CASTELLÓ: Diogo, Vadillo, Chicho, Lolo, Retamar, cinc inicial; Chaguinha, Xapa, Javi Alonso i Gonzalo.

ÀRBITRES: Cid Bragada i Martínez Torres, del col·legi gallec. Tarja groga als locals Ortiz i Betao; al visitant Xapa.

GOLS: 1-0 min. 4, Borja. 2-0 min. 10, César. 3-0 min. 23, Betao. 4-0 min. 31, Betao. 5-0 min. 37 Juanra,

INCIDÈNCIES: Partit disputat en el Pabellón Caja Madrid d'Alcalá de Henares davant 3.500 espectadores.

Fort correctiu el que va rebre el Benicarló Aeroport Castelló en la seua visita a l'Inter Movistar, equip que al final li va endossar una maneta. Poc van poder fer els jugadors del conjunt benicarló davant la màquina verda, que tan sols va haver d'accelerar quan li va interessar per a deixar clara la diferència entre els dos conjunts.

El gol inicial de Borja va trencar tots els esquemes de Juanlu Alonso, que d'eixida pretenia aguantar el màxim possible el resultat inicial per a fer que el rival es posara

un poc nerviós, Aqueix gol va fer jugar al Benicarló amb més pressió, sense trobar forats per a trencar la defensa local. El gol de César els va fer molt mal i encara que ho van intentar fins al descans l'Inter ho va impedir tot.

En la represa poc a ressenyar, Betao es va encarregar de sentenciar un partit on els tres punts mai van perillar per als d'Alcalá d'Henares. Al final la derrota més contundent per els caduferos en el que va de temporada.

ASSEMBLEA GENERAL DEL BENICARLÓ FS

text i foto GREGORIO SEGARRA

La primera Assemblea General en la història del Benicarló FS va comptar amb la presència d'un centenar llarg de socis assistents, entre els quals es trobaven l'Alcalde de la ciutat, Marcelino Domingo i el Regidor d'Esports, Ximo Pérez-Ollo.

L'ordre del dia era el següent: 1) Situació esportiva 2) Estat dels comptes 3) Viabilitat temporada 2011/2012 i 4) Precs i Preguntes. En el primer punt, el portaveu de la Junta Gestora, José Bernat, es va mostrar molt satisfet amb la temporada que està realitzant l'equip, pràcticament salvat a nou jornades per a la conclusió de la fase regular. En el segon punt, la Junta Gestora va exposar clarament la situació econòmica del club, tant la d'aquesta temporada com del deute heretat de l'anterior gestor. El dèficit de la temporada actual és de 167.000 euros, que seran coberts amb la subvenció pendent de rebre de la Diputació i que es farà efectiva en molt breu termini i que permetrà posar-se al dia amb jugadors i tècnics, juntament amb les aportacions que mensualment realitza l'Ajuntament. El problema segueix sent el deute “heretat”, que ascendia al principi a 1.526.000 euros, però que han arribat a quasi els 2.000.000 en aparèixer deutes que no estaven en el llistat original signat davant notari. Una d'aquestes despeses imprevistes van ser els més de 80.000 euros que se li van

haver de pagar a l'anterior tècnic “Miki” per a poder desvincular-lo del club, ja que tenia contracte en vigor i la Gestora no va considerar procedent seguir comptant amb els seus serveis. També es va acordar posar al cobrament una vessa de 50 euros per soci, que tindrà el caràcter de voluntària i que es destinarà per a pagar part dels salaris deguts als jugadors de l'anterior temporada, a canvi cada soci que abone aquesta quantitat, rebrà un carnet de regal vàlid fins a final de temporada.

Finalment, després de respondre i atendre diversos precis i preguntes, la Gestora va manifestar el seu desig que el club, una vegada sanejat, passara a ser per complet propietat dels socis.

CLUB HANDBOL BENICARLÓ

text i foto CLUB HANDBOL BENICARLÓ

CADET FEMENÍ
CH BENICARLÓ – 9
HANDBOL MISLATA – 34

El partit es va decidir a la meitat de la primera part. Fins eixe moment la igualtat va ser la tònica dominant, però el físic d'unes i altres va ser determinant.

Per part del Benicarló van jugar: Anastasia i Azahara en la porteria, Diana, Maria Rakraki, Wisden, Leila, María Febrer, Paola i Vanessa.

CADET MASCULÍ
BM CASTELLÓ – 41
CH BENICARLÓ – 8

Partit jugat en casa del segon classificat. L'equip va fer el possible i allò impossible per deixar una bona imatge però al final la major experiència dels locals va fer que aquestos s'emportaren la victòria.

Per part del Benicarló van jugar David Raya a la porteria, Sergi, Marcos, Danut, Álex Reguera, Juan, Javi, Álex Sigüenza, Jonay, Adrián, Álex Roca, Bruno, Eric i David Martínez.

SENIOR FEMENÍ
BAIX MAESTRAT BENICARLÓ – 11
CBM ENGUERA – 26

Ens direu pesats, ens direu "cansinos", ens direu exagerats, però tots els partits parlem del mateix. Tots els partits són una còpia, tots els partits són un calc. L'equip juga, l'equip defensa, l'equip ataca i llança a porteria. Tant o més com l'equip rival. Però l'efectivitat no és la mateixa. És de debò que viure en un poble apartat ens crea complicacions, la gent

estudia fora i poder entrenar durant la setmana amb l'equip al complet és pràcticament impossible. Però ací estem. Jugant i donant el callo en tots els partits.

Per part del Baix Maestrat Benicarló van jugar: Laura i Ana a la porteria, Rosa Mari (2), Vanessa Marzá (3), Arantxa (2), Diana, Vanessa Curto, Alamu, Juliana, Sheila, Aroa (4) i Jennifer.

SENIOR MASCULÍ
CH BENICARLÓ – 19
CD CALASANZ – 23

Dos minuts de falta de concentració ens ha costat el partit. Fins al minut 55 (18-18) el partit estava controlat. Encara que l'equip no havia aconseguit posar-se per davant en el marcador, sempre estava un o dos gols per baix o empatat. Aquesta volta ens enfrontàvem al 5é classificat i l'esperança d'aconseguir la victòria era real, sobretot veient al llarg dels minuts el joc de l'equip. Però dos minuts, 120 segons, el que es tarda en llegir aquesta crònica, va fer que tot se n'anés de cul per terra.

Pel Club Handbol Benicarló van jugar: Miguel, Joel i Enrique a la porteria, David (1), Jesús, Mustafá, Jose (1), Víctor (1), Salva, Adrián (1), Pau (4), Sasa (4), Angel (7) i Rubén.

INFANTIL MASCULÍ
BM CASTELLON - 42
HANDBOL PENÍSCOLA-BENICARLÓ - 6

Un molt bon Castelló va aconseguir guanyar el partit. Cal recordar que els integrants de l'equip són nouvinguts al món de l'handbol.

Per part del PENÍSCOLA-BENICARLÓ van jugar: Mario i Popa a la porteria, Jonathan Raya, Miguel, Jesús, José Manuel, Robert, Aissam, Eric, Nahuel, Valentin i Cristian.

I dilluns tornava a canviar de sentit altre dels vials del centre de la ciutat: el carrer Pius XII

ve de la pàgina anterior

superior de Crist del Mar siga de baixada i que el carrer doctor Ferrán siga de doble sentit ja que és un carrer que és prou ample, i açò aportarà millor accés i eixida del centre de la ciutat".

ARA, PIUS XII

I dilluns tornava a canviar de sentit altre dels vials del centre de la ciutat: el carrer Pius XII. En esta ocasió era el BLOC qui alçava la veu per denunciar que "no calien 90.000€ dels benicarlandos per a tornar a les direccions al mateix lloc de fa quatre anys". Així de contundent se mostrava el secretari comarcal del BLOC, Joan Manel Ferrer, després del canvi de direccions del Carrer Pius XII i del Joan Carles I. Així, Ferrer recordava que al principi de legislatura el PP de Benicarló amb majoria absoluta al consistori benicarló, i sent regidor de policia el Ramón Soriano, "canviaren les direccions dels dos carrers en un frenesí per desfer tot el que el BLOC havia fet en dos anys de govern municipal". Per al BLOC aquest canvi ha estat "el reflex de la poca personalitat i la poca credibilitat política de Marcelino Domingo, permetent que el seu regidor estrella, Ramón Soriano, fes i desfés al seu gust" sense demanar opinió als tècnics de la policia local de Benicarló que ja tenien els informes del RAC on es determinava que el millor per a la circulació de Benicarló era el sentit que al final i després de quatre anys s'ha imposat. Ferrer afirmava que "Soriano havia de ser coneixedor d'aquest informe ja que era agent de policia en aquell moment" i recordava que a "Soriano se'l va fitxar a les files populars per a solucionar el problema del transit i de la delinqüència, i per a complir la promesa de Domingo d'augmentar la plantilla de la policia local en 37 agents i no perquè li costes als benicarlandos una dinerada i empitjorar el que anava ben encaminat"

Per al secretari comarcal del BLOC el més lamentable han estat "els 90.000€ (15.000.000 de pessetes)

que el regidor Soriano ha costat a les arques municipals per a tornar al mateix lloc on el BLOC va deixar les coses". Ferrer matisava sobre la despesa que calia afegir "el que suposa el llevar i ficar els senyals de trànsit per part de la brigada municipal, el demanar un altre estudi del trànsit a Benicarló i el trastorn que això ha suposat per als benicarlandos". Així, opinava que el PP de Benicarló ha malgastat els diners de tots els benicarlandos i lamentava que ho hagueren fet, fins i tot, per "qüestions de gustos", fent referència a la rodona del Jacinto Benavente, o la font de la Plaça Constitució, o la mateixa Avinguda Catalunya. Obres que el BLOC considera que han costat molts diners i no eren prioritàries. Amb gestions com aquestes "i la falta d'il·lusió de Marcelino Domingo els diners se'n van per a la butxaca i Benicarló no millora" conclou Ferrer

MÉS MOLÈSTIES AMB LES OBRES

Les nombroses obres públiques que s'estan desenvolupant a Benicarló han aconseguit alçar les protestes no només dels veïns, sinó també dels partits en l'oposició. L'últim en fer-lo ha estat Esquerra-Benicarló, qui demana al departament d'Urbanisme que establisca mesures de control sobre les obres públiques de la mateixa manera que es fa amb els particulars. Així per al secretari local de Esquerra, Josep Manuel Barberà, "la situació que estan patint els veïns de l'avinguda lecla, arran de les obres, ratlla els límits del que és insuportable". El republicà va recordar a l'Ajuntament que moltes obres públiques s'estan executant generant molèsties a comerciants, com està passant en el centre històric per als vianants "amb tota la ferralla que hi ha als voltants de l'antic ajuntament, o amb les passarel·les amb desnivells en el nou, que obliguen a la gent a baixar de la vorera o molts altres inconvenients". En aquest sentit, Barberà considera que el control i seguiment que s'està fent de les diferents obres públiques per part de

l'equip de govern en la localitat és insuficient "quan amb els particulars la mateixa administració és molt més estricta". La formació republicana assegura haver rebut queixes de veïns afectats per les reformes de vials, "que ens han explicat com estan patint per a accedir amb les compres a les seues cases, la brutícia i fang, les situacions de perill que viuen diàriament" i unes altres molt més penoses que viuen comerços de la zona a conseqüència "de la poca planificació a l'hora de coordinar les obres que s'han de fer en la població". Per a Barberà "és deplorable que amb dues obres molt molestes (Avinguda lecla i César Cataldo) pretenguen esmenar a final de la legislatura la inactivitat que ha tingut el PP al llarg de tota aquesta". El secretari de Esquerra considera que "si Benicarló ha estat tant fidel al PP electoralment, no és de rebut que s'oblidi del centre de les arts que s'havia de construir en la partida Povet, les carreteres que són fonamentals per al nostre futur, les reformes a les escoles, l'escoleta municipal, la depuradora, o el promès parc litoral i s'opte per bloquejar sense cap control la població i sense admetre la necessitat de les obres".

Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, ha contestat a aquestes crítiques assegurant que les obres en l'avinguda lecla continuen executant-se a bon ritme, malgrat que les obres, segons l'adjudicació, haurien d'estar acabades a finals del passat mes de gener. "Els vam donar un poc de pressa pel tema de plantar la falla que va a la rotonda" de l'encreuament entre l'Avinguda lecla i César Cataldo, l'altre vial en reformes. Domingo va puntualitzar que "es posarà amb asfalt bast, no empedrada com anirà al final, però la falla es podrà plantar". En aquests moments, va recordar, l'empresa adjudicatària està col·locant el primer tram de les voreres i "les obres van a bon ritme, encara que hagen els problemes que solen sorgir quan es fan obres. Encara que es passen un poc de termini, jo crec que van a bon ritme", va sentenciar.

CASALS SENSE FUM A BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

Benicarló gaudirà d'unes falles sense fum dins dels casals gràcies a la Llei del Tabac. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, va anunciar que enguany estarà prohibit fumar dins dels casals "perquè són locals públics i tancats".

Queden clars així totes els dubtes que durant els últims dies s'havien suscitat en les comissions falleres del municipi, que desconeixien com els anava a afectar la nova normativa. Domingo va assegurar que "davant qualsevol denúncia que haja per incompliment, els cossos de seguretat actuaran". És probablement la decisió més rellevant de la Junta de Seguretat que dimarts, presidida pel subdelegat del Govern, va reunir en el municipi a representants municipals i dels cossos de seguretat. En el transcurs de la sessió, a més, es va decidir retardar l'horari d'inici de la cremà dels monuments grans. Així, atenent que el dia de Sant Josep se celebrarà en dissabte, les autoritats han acceptat la proposta de les comissions falleres, que van demanar iniciar el recorregut que encén els monuments de dos en dos més tard amb l'objectiu de guanyar un dia de sopars en els casals. "Començarem la cremà a les 23'30h.", va anunciar Domingo, el que suposa mitja hora més perquè els visitants que s'esperen en el municipi, puguen sopar tranquil·lament en els casals fallers. Així, seguint el costum instaurat fa uns anys, els monuments es cremaran de dos en dos cada mitja hora, en l'ordre que determinen els premis fallers. D'aquesta manera, la falla guanyadora cremarà en solitari a les dues i mitja de la matinada, tenint en compte que haurà un monument més plantat en els carrers de la ciutat. En principi els carrers tallats seran els mateixos perquè la ubicació dels casals serà en el mateix lloc que l'any passat, i se sumará la nova falla, que plantarà en un carrer que no

afectarà a les principals vies de comunicació.

Segons van explicar els màxims representants de la seguretat en el municipi, els dies que se suposen de major aflluència de visitants són el primer cap de setmana, 12 i 13 de març, "que coincideix amb l'Ofrena de Flors, la plantà de les Falles i l'obertura dels casals", va detallar l'alcalde, i el dels dies 18 i 19 de març, amb el final dels festejos. Malgrat tot, el subdelegat del Govern va voler destacar que "durant els dies de Falles tindrem entre Guàrdia Civil i Policia Local de l'ordre de 14 patrulles en el carrer, que és un contingent molt important". Lorenzo va assenyalar que "Benicarló és un punt important dins la geografia fallera de la província i destinarem recursos suficients per a garantir la seguretat en el municipi". En aquest sentit, l'alcalde es mostrava disposat a que "les Falles tinguen els mínims o cap incident, que això redunda en benefici de tots", va recalcar.

Més enllà d'organitzar el dispositiu destinat a les festes falleres, la reunió va servir per a fer balanç del 2010 en matèria de seguretat ciutadana. Lorenzo va resumir que Benicarló "gaudeix d'una raonable seguretat" atenent a les dades de les que disposa la subdelegació. Així, va reconèixer que en el primer semestre del 2010 "va haver un repunt de la delinqüència, amb un rebrot delictiu especialment pel que fa referència a robatoris amb força de les coses", centrat en habitatges de l'àmbit rural del municipi. No obstant això, a partir de setembre "la tendència ha anat canviant i hi ha hagut un descens paulatí d'aquests successos". A més, els delictes contra la seguretat de les persones "també han disminuït de forma notable durant 2010" pel que la ciutat gaudeix en aquests moments de seguretat.

ES COMPLICA

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Com ja deu saber tothom, el nostre estimat C.D. Benicarló va perdre davant un equip anomenat Almassora "B", o siga, contra el segon equip d'un poble que és més menut que el nostre. Una vegada més, he de constatar que la derrota és de les que couen perquè ja comença a ser humiliant que equips que llueixen lletres afegides al nom del poble que representen ens vagen guanyant amb certa claredat. Si a aquesta circumstància li afegim la excel·lència de la resta d'equips que completen i arrodoneixen el grup al que ens hem vist abocats, no podem dir que la situació actual del nostre equip siga històricament destacable. Si, ja se que això ho repeteixo cíclicament, però és que tinc tota la raó del món. També és cert que si hem arribat on hem arribat és perquè potser nosaltres ens ho hem guanyat, que ja feia massa temps que el nostre equip anava jugant-se-la pel mateix tall de la navalla. No sé quan durarà aquesta travessia pel desert, excessiva penitència pels nostres pecats, però jo seguiré amb el meu equip malgrat les poques ganes que, de vegades, tinc de pujar al camp. Potser hauria de parlar una mica del partit o potser no. Les poques coses que sé les he tret d'una crònica que he trobat a una pàgina uep que s'autoanomena "el periòdic digital dels pobles de Castelló" a la qual col·labora Vicent Ferrer. És una crònica a l'ús, sense autor conegut, per la qual es pot deduir que els nostres, malgrat la derrota per tres a un, no ho van

posar fàcil als seus rivals. Això que acabo d'escriure hauria de se una cosa evident, perquè només faltaria que davant d'aquests rivals de calbot férem el ridícul. Total, una altra derrota que ens allunya una mica més de l'ascens directe a la preferent i que, al mateix temps, deixa l'Alcalà amb els mateixos punts que nosaltres, i el Traiguera de Xoco a un puntet. En canvi, el Catí ja ens porta quatre punts i el Vinaròs, que ocupa la primera posició, nou. La cosa està agra i ja veurem com anem el que queda de campionat. El proper diumenge rebem el Xert, que ocupa la primera posició de la classificació si li peguem la volta al diari. Només ha guanyat dos partits i té vint-i-set punts menys que nosaltres. No seria descabellat pensar que una clara victòria és possible, així que si els carnivals de Peníscola ho permeten, jo estaré al cap per a contar-ho. M'he assabentat que l'àrbitre designat per a dirigir el partit és un tal José Danilo Barraza Escobar, del que no tinc notícies, ni bones ni dolentes.

Però totes aquestes notícies que no són gens bones per al nostre equip, queden en no res si ens posem a pensar en allò que realment ens interessa a tots i que omple les nostres ànimes de joia i felicitat. Efectivament, l'olor a pólvora ja penetra a les nostres cases deixant aquest aroma festiu i tan nostre. Ara només ens queda esperar la grandiosa setmana fallera, amb els carrers tallats, l'olor d'orins per tots els racons del poble i els simpàtics xiquets posant els coets per allà on els surt de la plata dels peus. Aii Quina meravella.

Com ja deu saber tothom, el nostre estimat C.D. Benicarló va perdre davant un equip anomenat Almassora "B", o siga, contra el segon equip d'un poble que és més menut que el nostre.

Relacions eròticosemimentals i faltes d'ortografia

text JOAN HERAS

Ha arribat l'hora de dinar d'un dilluns trist –com tots els dilluns?-, plujós i encara massa fred. El matí ha estat estrictament un matí de dilluns i ara, passades les tres, és hora de dinar. Sol, a la teva taula del bar, repasses les opcions que se't presenten en un menú escrit, com sempre, a mà i amb alguna falta d'ortografia. Et decideixes per allò que s'apropa més a una dieta mediterrània i esperes que arribi el primer plat. Coses d'aquest matí i la llista de tot allò que t'espera tot just quan acabis de dinar es van desdibuixant, a glopades, entre les notícies que la televisió sempre present aboca i la conversa animada d'un grup que hi ha a la taula del costat. No és la primera vegada que comparteixes el teu dinar solitari de dilluns amb les paraules del grup de la taula veïna. Són agents immobiliaris, està clar, perquè una part de les seves converses giren sobre gestions que estan fent en aquest sector. Sovint, una trucada de telèfon i més consideracions sobre un assumpte concret. Però de tant ent tant altres temes tenen la força de fer-se un lloc entre la feina: una mica el futbol, però no massa –deuen ser d'equips diferents i no volen entrar en polèmica-, alguna sortida amb la família aquest cap de setmana, una certa ironia sobre un company de feina que no sembla gaudir de grans simpaties, alguna consideració sobre la crisi i sobre la lamentable actuació dels nostres governants... Fins ara, res de nou.

Però de sobte et crida l'atenció que una de les dues dones, que és la que normalment porta la veu cantant, inicia alguna explicació sobre un tema diferent. Penses que algun dels seus companys li ha preguntat sobre la qüestió eròticosemimentals que està perfilant, malgrat que tu no ho has sentit. Ella parla d'una manera com si els seus companys de taula i de feina ja estiguessin perfectament al corrent dels capítols anteriors. Ella comenta amb confiança que s'han vist alguns dies i que dissabte ella li va enviar un missatge de mòbil –un dels molts que s'envien cada dia- per si ell volia que passessin junts aquella nit. Amb un to de certa resignació, la dona explica que el seu nou amant, que és un home molt guapo i sensible, li va respondre que preferia que no, que estava descobrint els forts sentiments que ella li despertava i que no volia córrer, que preferia que anessin poc a poc. Un dels companys comenta, discretament, que caram, mentre pensa que aquest paio és una mica tonto, perquè aquesta dona és atractiva, té personalitat i segur que al llit no decepciona. Si jo tingués deu anys menys li hauria tirat la canya. Però ella continua amb els detalls confessables de la seva relació. Comparteix amb ells algun dels missatges de mòbil plens de tendresa que el nou amant li ha enviat. Són realment bonics, sí, i segueixes amb certa atenció els detalls de la conversa.

Fronteres

Saps que no és massa correcte això d'escollir les converses dels veïns, però reconeixes que és inevitable: estan allà a tocar i parlen sense cridar però sense voluntat de secretisme o intimitat. La dona explica les seves coses amb naturalitat i no creus que li sàpiga greu que tu, sol a la taula del costat, acabant l'amanida que com sempre està francament bé, també comparteixes alguns aspectes de la seva nova relació eròticosemimental.

El to d'intimitat que fa pública la dona et sorprèn una mica, però tampoc és res de l'altre món. És sincer, una mica exhibicionista però no descarat. Però arriba un moment en què l'emoció et desborda i, si no fos una mostra evident d'indiscreció, t'agradaria fer-li dos petons i dir-li sí senyora. El fet és que en un moment del seu relat sobre aquesta nova relació, la dona afirma, taxativa, que ella es troba a gust amb aquest home, que és tendre i és guapo, però que amb ell difícilment podrà mantenir una relació molt seriosa. Per què? I aquí ve l'argument que et fa aplaudir frenèticament en silenci: "Fixeu-vos que en un sol missatge ha fet set faltes d'ortografia. I jo amb un home que fa tantes faltes no crec que pugui tenir una relació molt seriosa. Perquè si fa tantes faltes vol dir que no té formació, que no llegeix, que no..." I en fa la demostració pública: "ha escrit as de sense h, a l'es hi falta l'accent, magrades molt sense apòstrof... i així fins a set".

L'argument de les faltes d'ortografia com un element negatiu a l'hora de lligar et sembla fascinant. Penses, de seguida, en els teus alumnes i decideixes que els explicaràs aquest fet. Està clar que en les paraules de la dona hi sura un perjudici intel·lectualista, d'un pensament il·lustrat una mica ingenu que considera que un cert nivell cultural es relaciona quasi matemàticament amb una qualitat moral i personal més alta. No ens costaria res fer una llista enorme d'autèntics malparits que escriuen molt correctament. Però la dona té raó en e fet que algú que es despreocupa totalment per la correcció ortogràfica és que hi ha moltes coses que li són perfectament irrelevantes. I una relació, més enllà de la passió –que amb el temps pren un color diferent-, necessita passions d'altres tipus. I la cultura n'és una de molt bona, terriblement inesgotable, immensament apassionant.

Mentre acabes el teu peix a la planxa, la dona i els seus companys se'n van. Ella demana un cigarret i surt. La nova llei antitabac fa més respirable l'ambient però t'ha privat de noves consideracions. Sol, ara ben sol, penses que aquesta és una dona realment interessant. I penses que, en fi, potser tot no està absolutament perdut.

MÉS INVERSIONS PER RENOVAR EL MERCAT MUNICIPAL

text NATÀLIA SANZ

La directora general de Comerç, Silvia Ordiñaga, va visitar el Mercat de Benicarló per a impulsar definitivament el projecte que l'Ajuntament de Benicarló, a través de la Regidoria de Comerç, i la Conselleria de Comerç portaran a terme per aconseguir la marca de "Mercat de Qualitat" per al Mercat de Benicarló. Aquest reconeixement, que atorga la Fundació Valenciana de la Qualitat, suposaria un important benefici, tant per al Mercat com per a la ciutat, sobretot pel que fa a la millora de la competitivitat del Mercat com un dels eixos principals de dinamització econòmica de Benicarló. Segons ha explicat la directora general, a partir d'ara la Conselleria començarà a treballar en un estudi que servirà per a determinar quines millores es portaran a terme en el Mercat per obtenir el reconeixement, que inclouran tant els aspectes interns (que afecten als propis venedors), com els externs, més relacionats amb la imatge. En qualsevol cas, totes les mesures aniran enfocades a l'atenció de la qualitat.

La directora general de Comerç, Silvia Ordiñaga, va visitar el Mercat.

"De moment aquest Mercat ja compta amb unes bones instal·lacions i una excel·lent qualitat dels productes que ofereix, i això ja és important", va destacar Ordiñaga, que també va valorar l'horari d'atenció al públic del Mercat "pioner al tenir horari partit en matí i tarda". La directora general confia que el reconeixement de "Mercat de Qualitat" pugui arribar a curt termini. Per la seua banda, l'alcalde, Marcelino Domingo, ha assegurat que "l'Ajuntament apostarà fort per aquest reconeixement que redundarà en benefici del Mercat i de tota la ciutat". Domingo ha destacat que aquest projecte no suposarà cap despesa econòmica per a l'Ajuntament i s'ha mostrat convençut que el Mercat aconseguirà el seu objectiu. També s'ha mostrat convençuda de l'èxit la regidora de Comerç i Mercats, María Ortiz, que ha agraït el suport de la Conselleria en aquest i altres projectes que ha portat a terme a Benicarló en els últims anys.

Violència de gènere

text NATÀLIA SANZ

La Policia Local de Benicarló va detenir a un home per un presumpte delictes de violència de gènere. Els fets van ocórrer al voltant de les 12:00h, hora que es va rebre una cridada en el reté policial advertint d'un intent d'agressió en l'aparcament d'un supermercat situat en l'Avinguda Maestrat. Empleats de l'establiment i clients del mateix estaven protegint a una menor que es va refugiar en les instal·lacions fugint del seu nuvi, que presumptament la perseguia agredint-la. La menor

anava acompanyada d'una amiga i va buscar auxili en les instal·lacions. A la seua arribada al lloc dels fets, els agents van atendre a la jove, que va ser traslladada al Centre de Salut, on se la va examinar, mentre que el presumpte agressor, fugia. Els agents van prendre declaració als nombrosos testimonis dels fets, que van protegir la jove. Iniciat el procediment, no es va localitzar al jove fins a les 16:30 hores, quan la patrulla va procedir a detenir a Esteban S. de 18 anys de nacionalitat Colombiana per un presumpte delictes de violència de gènere després de trobar-lo al carrer Andalusia. El presumpte agressor va passar a disposició judicial.

EXPOSICIÓ DE LA TAULA DEL SÉNIA AL VOLTANT DE MIGUEL GARCÍA LISÓN

text NATÀLIA SANZ

La Fundació Rei Jaime I i la Mancomunitat de la Taula del Sénia (MTS), han organitzat una exposició al voltant de la figura del catedràtic Miguel García Lisón. Benicarló va acollir la presentació oficial de la mostra, que es podrà veure en el Mucbe el pròxim mes de juny, i permet a través dels dibuixos de García Lisón conèixer millor el territori de la MTS. La seua activitat professional es va centrar en el món acadèmic i va ser catedràtic d'Expressió Gràfica de la Universitat Politècnica de València. Però fora de l'arquitectura, García Lisón va conrear amb gran èxit altres facetes com la de pintor i sobretot la de dibuixant, que és precisament la faceta que més es ressalta en aquesta exposició. Com va destacar la filla de García Lisón, Arantxa, "tots aquests dibuixos ens han permès conèixer millor no només la seua figura, sinó també el territori que abasta la Mancomunitat". Arantxa García Lisón ha expressat el seu agraïment a la Fundació Rei Jaime I i a l'Ajuntament de Benicarló per aquesta iniciativa i ha volgut ressaltar el treball d'investigació realitzada en els últims dos anys. "Aquesta exposició ens ha servit per a ordenar tot el material que teníem guardat i posar-lo en valor".

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, també va voler agrair la iniciativa de la Fundació i va destacar la faceta benicarlanda de García Lisón. Per la seua banda, el gerent de la Mancomunitat, Jaume Antich, va agrair la col·laboració de l'Ajuntament i sobretot de la família, "que s'ha bolcat amb aquesta exposició". Per a Antich, "aquesta mostra serveix per a testimoniar que els pobles de la Mancomunitat tenim moltes coses comunes". La de Miguel García Lisón és la primera exposició que organitza la Fundació Rei Jaime I. El pròxim 25 de març s'inaugurarà en Sobradí, el

poble natal de l'arquitecte, ja finals de juny es podrà veure a Benicarló, en el Mucbe. A partir d'ací, la mostra iniciarà una itinerància que la duu a Castelló, València i els pobles que integren la Mancomunitat. Encara que va nàixer en Sobradí (Zaragoza), Miguel García Lisón (1941-2004) va mantenir durant tota la seua vida un fort vincle amb Benicarló i va participar activament de la seua vida social i cultural. Les seues aparicions en L'Estel del Collet, els seus escrits en El Dissabte, i la seua participació activa amb els actes de la Peña Setrill, són només una mostra de la seua implicació amb la ciutat. A més, va ser president del Centre d'Estudis del Maestrat i va impulsar nombroses activitats acadèmiques i culturals.

RENOVACIÓ DE LA LLISTA DEL PSPV AMB MAJORIA DE JOVES

text NATÀLIA SANZ

El PSPV-PSOE de Benicarló ha renovat la seua candidatura per a les properes eleccions municipals. Ho fa després del suport que l'assemblea local ha donat amb el 90'5% dels vots dels assistents a l'acte d'aprovació de la llista encapçalada per Xaro Miralles. La candidata comptarà en el segon lloc amb l'independent José Antonio Sánchez, un històric en les llistes socialistes en aquest lloc, mentre que el tercer lloc l'ocuparà la també independent Filomena Agut. Ildelfons Añó abrigallarà a la candidata des del quart lloc, representant a les Joventuts Socialistes que en aquesta llista copen diversos llocs. Añó, en concret, passa del número 12 a ser un dels noms amb més probabilitats d'ocupar llocs destacats en la política municipal. A més, Rosana Marzá, una de les cares noves i joves de la llista, serà la cinquena i l'actual regidora Mª Ángeles Romero, ocuparà el sisè lloc. Els segueixen el secretari general local, Román Sánchez i Manolo Funes, dos dels noms habituals en la candidatura socialista. Mercedes

Ruiz, altre dels noms nous en la llista, i l'actual regidor Utiliano Sánchez, tanquen els deu primers llocs de la candidatura. "A partir d'ací, la majoria dels candidats pertanyen a les Joventuts Socialistes", que entren amb força per a abrigallar la renovació de l'aposta socialista en el municipi. "Enric Escuder ocuparà un testimonial número 21, donant suport a la llista" va indicar Miralles.

Amb una majoria de joves, d'independents i de dones al capdavant de la llista, els socialistes tenen el clar objectiu de plantar cara als populars i lluitar per l'ajuntament. És destacable l'abandó de noms que han ocupat llocs rellevants, com Joaquina Bel i Begoña Ayza, que deixen els llocs destacats de la política activa municipal. Per la seua banda, dels actuals regidors només tres tenen possibilitats d'eixir triats: la candidata a l'alcaldia, Pepe Sánchez i Mª Ángeles Romero. Si el PSPV manté els regidors que té en l'actualitat, quedaran fora de la banqueta Utiliano Sánchez, en les anteriors eleccions va ocupar el tercer lloc de la candidatura, i Enric Escuder, que en dos comicis ha encapçalat la llista i va arribar a ser alcalde de Benicarló entre 2005 i 2007.

TV3, la llibertat

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Finalment, ha passat. TV3 ja no es pot veure al País Valencià. A Benicarló ens n'hem lliurat, per la privilegiada proximitat amb Catalunya que fa que agafem el senyal del repetidor de Mont Caro. Almenys de moment, i creuem els dits. Però això no elimina la indignació per aquesta situació.

La Generalitat Valenciana, que hauria d'estar ocupada en altres coses que no pas anar retallant la llibertat d'elecció dels seus ciutadans, té des de fa anys una veritable obsessió amb això que es puga veure "la catalana" a les nostres comarques. Els molesta. Les raons poden ser diverses. D'una banda, que els ciutadans puguen comparar. Qualsevol televident amb un mínim criteri veu que la diferència entre Canal 9 i TV3 és incommensurable. Hi ha en això un complex d'inferioritat eixorc, que en comptes d'estimular-los a millorar els porta a silenciar qui els fa quedar en evidència. De l'altra,

no poden suportar la normalitat lingüística que suposa que milers de valencians veguen de manera natural una televisió en català.

Més enllà de la satisfacció visceral que els produeix tancar les emissions de TV3, hi ha una qüestió de vil·lanyisme polític. Desgraciadament, el discurs de l'anticatalanisme mobilitza una part considerable de la bossa electoral del PP. Ara, que tot i que vulguen dissimular-ho tenen una imatge molt danyada pels casos Gürtel i Fabra i companyia, volen aparèixer davant aquest electorat com els defensors de les essències

"valencianistes", que entenen únicament en sentit negatiu: per a ells, ser "valencià" és ser "anticatalà" i poca cosa més.

S'escuden en la legalitat, però aquest és un discurs carregat de fal·làcies. Quantes emissores il·legals o en situació irregular es veuen i no són molestades. No ens enganyem: si fos la televisió autonòmica de Múrcia, tot això no passaria. Tampoc és veritat l'assumpte de la reciprocitat de Canal 9: la televisió valenciana s'ha estat veient durant dos anys a Catalunya i la Generalitat Valenciana no ha fet el més mínim pas ací. Parlar de legalitat és una perversió de les paraules: la llibertat d'informació ha d'estar per damunt d'una llei que es canvia com el govern de torn vol.

Al capdavant és un pas més en la metòdica destrucció de la llengua i la cultura valencianes. Sense TV3, el nostre valencià (el català de tots) perd una eina fonamental. Ara, ja no es podran veure pel·lícules, ni anuncis en valencià en cap cadena. Perquè Canal 9 no fa tota la programació en valencià, en absolut. Això és una manera de donar a entendre que el nostre és un idioma prescindible, que

l'única llengua possible de comunicació és el castellà. Hi hauran més de quaranta canals en castellà i cap només en català. Ja podem ensenyar valencià a les escoles, davant eixa realitat tot esforç és inútil.

Però no ens han de fer callar. No tenen por de perdre els nostres vots, però hem de prendre consciència de la nostra força. Cal deixar clar que volem TV3, per la llibertat i pel futur de la nostra llengua.

Dissabte dia 29, a les 19 h, hi ha una manifestació a favor de TV3 a Castelló (plaça de La Farola)

ve de la pàgina anterior

El cos femení és el protagonista del llibre, però no és només font de plaer i desig consumat, sinó també de dolor. Sense aquest dolor naixeria la poesia?

El dolor ens fa sentir vius. El dolor ens recorda que som febles i que la fi pot estar pròxima. El dolor també és produït pel fracàs, per les renúncies. La poesia naix de l'alegria de viure, el poeta és un ésser que s'encanta amb la vida. La poesia naix també del dolor que ens produïx el camí sinuós del viure, el poeta és un ésser que es desencanta de la vida cada dia. La combinació de tot plegat és l'espurna que dona pas a l'incendi del poema.

Les citacions dels dos llibres em semblen tota una declaració de principis. Quin camí has seguit per a trobar-les?

He estat sempre un lector voraç, amb els anys he aconseguit educar-me una mica el gust, prendre notes, reflexionar sobre allò que llig i fins i tot escriure un grapat de papers sobre cada llibre que ha passat per les meues mans. De colp i volta vas llegint i trobes un vers, una frase on algú, que segurament no et coneix, ni coneix la teua obra, ha resumit d'una manera magistral allò que tu estaves dient en un poema, en una novel·la o en un relat, i et sents obligat a agafar-ho i dur-ho perquè l'encapçale. Sovint són citacions d'autors dels quals admire una part o tota la seua obra.

ENTREVISTA AMB MANEL ALONSO

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

foto VICENT SALVADOR

Manel Alonso i Català (Puçol, 1962), és un home de verb fluid i conversa animada, li agrada contar històries oralment i sap traslladar-les a la perfecció al paper imprès, com podem observar si llegim el seu darrer llibre de narracions, *Els somriures de la pena*, però a més conrea altres gèneres, com a ara la poesia, amb el seu darrer poemari, *Si em parles del desig*, va guanyar el Premi "Antoni Matutano" 2010 de la Vila d'Almassora. Recentment va estar en Benicarló presentant-los i vam mantenir amb ell aquesta conversa.

Sembla que en el llibre hi ha una nostàlgia d'aquell temps passat.

La nostàlgia, i en part també l'humor, són uns components de la mirada de la qual parlava en un principi. Sóc una persona que tendix a l'enyorança. També és degut al fet que parle de gent molt pròxima que ha faltat i recordar-los, encara que siga a través de la literatura, em feia sentir una certa tendresa i un enyor dels moments més feliços que vaig viure amb ells.

Passem a parlar de *Si em parles del desig*. El record, com en el llibre anterior, també hi és present, com un desig d'atrapar el temps.

Sí. En la meua obra hi ha dos temes que són presents d'una manera o altra, la memòria i l'erotisme. N'hi ha altres, però aquests són constants. En aquest llibre en concret intente atrapar els moments plaents per tal de fer amb ells un talismà contra la infelicitat.

L'erotisme es presenta en aquest llibre amb un to bàsicament més contingut, més líric. Per què has buscat aquest to?

Havia escrit amb anterioritat dues novel·les eròtiques, *Escola d'estiu* i *Breus instants*, aquesta darrera, després de quedar finalista en el Premi de Narrativa Eròtica de la Vall d'Albaida, resta fins ara inèdita, són textos directes i on apareix molta gimnàstica sexual. En *Si em parles del desig* m'abellia dir les coses d'una altra manera, jugar una mica amb el llenguatge i crear una imageria sensual sense oblidar l'element amorós, ja que és un llibre en el qual l'estima és present. La carn vol carn, però no a qualsevol preu, la carn necessita ser adobada amb rituals de seducció, però també amb uns pessics de tendresa i d'amor.

continua a la pàgina següent

BENICARLÓ D'ONA SUPORT AL VALENCIÀ?

text NATÀLIA SANZ

Benicarló va acollir l'inici de la campanya institucional de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL) encaminada a la difusió de l'ús del valencià.

El Mercat Municipal va ser la primera parada autonòmica del recorregut de la carpa que visitarà en mes i mig 38 municipis dels més de 80 que s'han adherit al conveni a través de les seues oficines de normalització lingüística. La presidenta de l'AVL, Ascensión Figueres, va recordar que "Benicarló va ser un dels primers municipis en adherir-se a la campanya". La carpa promocional es va instal·lar en el Mercat Central, on es van repartir fullets informatius i material promocional. Tres monitors animaven als visitants a participar en la identificació, a través de sopes de lletres, de paraules en valencià relacionades amb el cos humà, les vies públiques o municipis valencians. En principi, encara que la campanya està dirigida a menors de 40 anys, van ser els més majors, que en aqueixos moments realitzaven les seues compres en el mercat, els que es van animar a participar en el repte, que tenia

com recompensa llibretes, bolígrafs o samarretes. L'objectiu de la campanya és la difusió institucional de l'ús del valencià i compte amb la col·laboració de les oficines municipals de promoció del valencià de la Comunitat Valenciana, que facilitaràn al màxim la distribució de la informació.

Benicarló, a través de l'Oficina Municipal de Normalització Lingüística (OMNL), també va ratificar el conveni signat amb l'AVL i col·laborarà directament en la promoció de la campanya. Marcelino Domingo, alcalde del municipi, va agrair "que l'inici d'aquesta campanya siga a Benicarló, això demostra que volem que el valencià s'use i es promocionen en el municipi". La OMNL de l'Ajuntament es va crear en 1998 i durant tots aquests anys ha treballat per al foment del valencià dins de l'administració local. A més, l'Oficina informa sobre els cursos de valencià i exàmens de la Junta de Coneixements de Valencià, ofereix assessorament per a escriure en valencià els rètols dels comerços, informa sobre els drets lingüístics de la ciutadania i dóna informació de les subvencions per a l'ús del valencià, entre uns altres. La campanya de l'Acadèmia es va traslladar a la tarda a la veïna població de Vinaròs.

NOU TREBALL DISCOGRÀFIC DE MIGUEL ÀNGEL SENAR

text REDACCIÓ

foto INMA ESBRI

Fruit de la seua col·laboració amb l'empresa granadina HUK RECORDS, el músic benicarló Miguel Àngel Senar llança aquest divendres en format de venda digital el disc titulat BUNKER-THE HORN. En aquest treball, Miguel Àngel conta amb la col·laboració d'un conegut DJ portuguès anomenat DANI SOUZA, el qual ha col·laborat amb un remix, i del sevellà DJ SUPU que s'ha encarregat d'un altre. Es poden comprar els temes en format digital en les pàgines web: BEATPORT, JUNODOWNLOAD I DROPBOX.

Miguel Àngel Senar va començar la seua trajectòria fa 14 anys contractant un estudi en Benimamet (València) en el qual va gravar unes 12 cançons, traient un LP per a la discoteca K.D.W. de Traiguera. Uns anys després d'aqueix treball, va començar a muntar el seu propi estudi d'enregistrament amb l'ajuda de Ricardo Mascarell, de 964records i treballant per a la desapareguda MAX MUSIC, ara VALE MUSIC. Actualment, Miguel Àngel ja compta amb el seu propi estudi en ple funcionament per a l'enregistrament de música de ball i maquetes per a grups, així com altres treballs d'àudio. A més, el músic ha participat recentment en la banda sonora de la sèrie de televisió "Líneas" i com ajudant de so en el curt "El mimo" i es teclista i programador en el grup de música "Defectos".

La Permanent del CECV aprova la modificació dels PIP que impedeix l'extensió del valencià

text STEPV

La Permanent del Consell Escolar de la CV ha aprovat, amb els vots en contra de STEPV, CCOO, UGT i la Confederació de pares i mares Gonçal Anaya, la modificació del Decret 79/84 sobre l'aplicació de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià que limita l'extensió progressiva del valencià en els Programes d'Incorporació Progressiva (PIP).

En concret, modifica l'article 10 que permet l'extensió progressiva del valencià com a llengua d'ensenyament a partir de tercer curs de Primària. Actualment, els Programes d'Incorporació Progressiva (PIP) estableixen que la matèria de Valencià i, com a mínim, Coneixement del Medi s'impartiran en valencià. Doncs bé, la proposta de modificació substitueix aquest mínim de matèries en valencià a només una que s'impartiran en aquesta llengua, a més de l'àrea de valencià. Textualment, la disposició diu:

"En los centros situados en los territorios de predominio lingüístico valenciano, a tenor del título quinto de la Ley 4/1983, y al objeto de favorecer una enseñanza adecuada al medio sociocultural se impartirá, además del área valenciano: Lengua y Literatura, un área no lingüística en valenciano a partir del tercer curso de la educación primaria".

En la Mesa Sectorial del mes de maig en què es va tractar aquesta mateixa modificació, STEPV ja s'hi va oposar i va advertir de la gravetat d'aquesta proposta perquè frena l'extensió del valencià. Quan s'aplique, ja no té sentit anomenar aquests programes d'"incorporació progressiva" perquè aquesta progressivitat queda anul·lada.

La modificació del PIP, combinada amb la proposta de creació d'una xarxa de centres plurilingües en què l'alumnat podrà triar la llengua en què es vol avaluar, desatén les recomanacions europees en el tractament integrat de llengües i significa una greu regressió cap a l'extensió i normalització de l'ensenyament en valencià i va dirigit a la defensa d'un model, anomenat falsament plurilingüe, on l'anglès es convertirà en llengua vehicular en detriment del valencià.

La realitat als centres educatius valencians, segons dades del curs 2010/11, és que només un 29% de l'alumnat (222.236 alumnes) estudien en valencià (programes PEV/PIL), mentre que un 71% (542.736 alumnes) estudia en programes PIP. És en aquest últim grup d'alumnat, precisament el majoritari, a qui se li impedirà que progressivament pugui incorporar-se a l'ensenyament en valencià.

Amb aquestes mesures la Conselleria està donant un pas més en la seua política lingüística a l'ensenyament. Està passant de l'entrebanc a la involució. Si fins ara posava problemes en l'autorització de nous grups en valencià, ara ha iniciat una campanya d'agressions contra l'ensenyament en valencià via DOCV, amb la modificació de la normativa que fins ara permetia l'extensió de l'ensenyament en valencià.

STEPV alerta de la gravetat d'aquestes modificacions normatives o de la posada en marxa dels centres plurilingües tal i com els està definint l'administració, i anima als centres educatius, al professorat i a la comunitat educativa en conjunt a mostrar el seu rebuig a la modificació unilateral i imposada de les regles de joc que, ni que fos tímida, havien permès l'extensió del valencià a l'ensenyament.

Distribució d'alumnat per trams educatius curs 2010-2011 segons dades de Conselleria

Tram educatiu: Infantil i Primària

Població escolar: 450.075

Qui estudia PEV: 158.830 (35,29%)

Qui estudia PIP: 294.245 (64,71%)

Tram educatiu: Secundària

Població escolar: 314.897

Qui estudia PEV: 63.406 (20,13%)

Qui estudia PIP: 251.491 (79,87%)

Total

Població escolar: 764.972

Qui estudia PEV: 222.236 (29%)

Qui estudia PIP: 542.736 (71%)

21 de febrer de 2011

labonaradio 99,9FM

www.labonaradio.com

RECICLEM LA RÀDIO!!!

De Bon Rotllo
de 10,00h a 13,30h amb
Maribel López i Mariola Nos

ve de la p gina anterior

igualment les dos llengües en finalitzar l'escolarització, el Consell difon entre els sindicats la nova ordre que retallarà la presència de la llengua pròpia a l'ensenyament, l'abstraurà de l'àmbit de les decisions dels departaments dels IES i la relegarà finalment al paperot de llengua dels diplomes, si hi ha sort.

Mentre la carpa de l'AVL, com un circ en tota regla, visita places i carrers repartint paperets de colors entre els que "s'han adherit a la campanya per l'ús social del valencià" (des de quan cal *adherir-se* a una llengua oficial? Només els falta convertir-lo en un grup de Facebook. I si ja s'hi han adherit, per què no els deixen en pau i van a pels que encara no ho han fet?), Acció Cultural, ofegada per les multes, es veu obligada a desconnectar el senyal de TV3.

Mentre al mercat "tres monitors animaven als visitants a participar en la identificació, a través de sopes de lletres, de paraules en valencià relacionades amb el cos humà", a Benicarló, l'única televisió digna i moderna, això és el que els fa mal, que parla en valencià, TV3, deixava de veure's al territori valencià. Mentrestant, a can Camps ens expliquen la lliçó: "dedo és dit, muy bien!"

Marcelino Domingo va agrair "que l'inici d'aquesta campanya siga a Benicarló, això demostra que volem que el valencià s'use i es promocionen en el municipi". En el municipi, *cuidao* que no se n'isca! Aquest amor, com sabeu, també es va manifestar ara fa uns mesos en la campanya que va promoure el seu partit per promoure l'ús del castellà, tan discriminat per... deu ser pels

botiguers i els venedors del mercat, que es veu que s'han adherit a l'ús del valencià. I callem ja perquè ens eixiran pèls a la llengua i acabarem parents.

Laberint benicarlando

Borges va escriure alguna cosa sobre un laberint canviant, que no solament era terrible pels intricats passadissos que el conformen, sinó també perquè contínuament canviava de forma i dimensions quan la víctima aconseguia fer dos passos en ferm. I si no ho va escriure, ell s'ho va perdre. Això comença a semblar ja Benicarló amb la decisió de canviar ara novament el sentit del trànsit d'alguns carrers. Al ple de les obres i quan ja ens havíem obert un camí entre la jungla de les tanques metàl·liques i els ponts per entrar a les cases. Sembla que ara tot el trànsit de Benicarló es desvie cap al carrer de la Mare de Déu del Carme, un carrer estret incapaç d'assumir el volum de vehicles que li arriba en hores punta. Al camarote de los hermanos Marx, mentrestant, es passen la pilota: que si és cosa dels polítics (poder legislatiu), que si ho ha ordenat la policia local

(poder executiu). Encara hi ha qui sosté que és un "experiment" (poder de El Hormiguero?). Però al final ve qui havia de vindre i ho remata: *El único que puede cambiar el sentido del tráfico es el señor Alcalde*. Jas, on t'ha pegat? Estan perquè els tanquen.

Laberint benicarlando 2a part

La segona part d'aquesta comèdia ha estat la incorporació a la faena del segon canvi que estava previst "próximamente" i que ja s'ha fet efectiu: el canvi de sentit en la circulació del carrer Pius XII. I a fe que ha estat digne de passar a la història. A la història dels grans nyaps i majors pegots! Entre municipals i controladors de l'ORA no tenien prou mans per poder dominar el desgavell que s'havia muntat. I és que, com sempre, ací ningú anuncia res i un es troba al mig del ball sense buscar-ho. Cotxes de cara, rotonta de les monges embolicada, gent que ja no sabia ni per on anava, estrangers que preguntaven com anar a Vinaròs davant del mercat, el carrer del riu que pareixia això, un riu, i total per desvestir un sant, sant rotonta de Cuenca, que deien que s'embossava, per vestir-ne dos, el mateix i el de la rotonta de les monges, agreujat pel dens trànsit provinent del carrer del riu. Ara ni el butaner, ni les cubes amb formigó, que porten la tanca al darrera incorporada per a fer les seues necessitats, ho poden apanyar. Vista la cabina dels germans Marx ara ens podem quedar amb *Charlot, en un dia de juerga*. Només ens hagués faltat veure repetida l'escena de Xarlot i els dos policies atrapats en un toll de quitrà d'aquesta pel·li però en versió original benicarlanda, atrapats en un toll de formigó d'HMD.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Ara arriben!

No sabem si anaven despistats o se'ls va colar per art de màgia però ens vam quedar sorpresos quan vam veure una nota de premsa dels xicuelos d'Esquerra parlant, més bé diríem criticant, l'arbre de Nadal que va plantar el PP davant l'ajuntament. Totes tenen tornes... si no, recordeu el merder de cal déu que vam muntar els senyors i senyores del PP quan el bipartit va fer el mateix. Els del PSOE, ja sabem com són, van arribar a retirar l'arbret i tot. No trobeu que van una mica a deshora? Tot siga, seguint la mateixa línia, que comencen la campanya electoral un mes després de les votacions. Compte, no és una crítica és un suggeriment perquè no s'adormen.

Conseller a corre-cuita

Marcelino no pot donar l'ordre de començament de les obres del carrer de les Corts Valencianes perquè, segons

text LA COLLA DE TAFANERS

sembla el conseller del ram havia de vindre a pegar la primera paletada. I, entre si vinc i no vinc, va passant el temps i a Marcelino se li acumulen també les inauguracions abans dels quaranta dies de glòria eixos de les eleccions, on no es pot inaugurar absolutament res. En fi, que el conseller deu estar desfullant la seu margarida, *que sí voy, que no voy*.

Obres al detall

De tota manera, no tenim molt clar com s'ho agafarà perquè el tram que ha d'inaugurar no fa més de 15 metres. Suposem

que jo ho fan amb vista i així, cada vegada que tindran uns poquets quartos més per invertir, no molts, no siga que ens empalaguem i després ens faça mal tanta obra, vindran a pegar una altra paletadeta. I, si és necessari, també a la inauguració. Així doncs, us podem proposar un problema als més espavilats: quantes vegades vindran a inaugurar les obres d'un carrer, si el carrer fa X metres de llargària i inauguren les obres cada 15 metres? Envieu les respostes a la regidoria d'Urbanisme.

Ridícul, però en valencià

No hi ha una altra paraula entre les fines per qualificar el paper de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL) enmig de la campanya en contra del valencià que ha encetat el Govern valencià en tots els camps (!). Mentre l'AVL fa públic un document en què els acadèmics demanen que s'assegure que els estudiants dominen

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Començo sortint-me'n del solc. M'agradaria deixar-me aquesta pàgina en blanc –en negre millor– per manifestar el meu desacord amb el nou pas que han pegat cap a l'extermi de la nostra llengua el govern valencià –per activa- i el partit que mana a Madrid –per passiva- amb el tancament dels repetidors que permetien vore TV3 a la major part del País Valencià. No li vull cap mal a ningú, però tant de bo a algú se li encongiren els vestits que li han regalat i no se'ls pugera llevar de tan apretats com li quedarien i els pantalons en concret se li posaren per la regata del cul i li feren bona cosa de mal a les castanyes. En fi, no està bé que diga això, veritat senyora Garcia? Però a que a vosté tampoc no li importaria, si fóra el cas, boçar-los a tots damunt?

Ja sap que a mi, com del porc, de La Veu m'agrada tot. O moltes coses, vaja, tampoc no convé exagerar. Aquesta setmana però, trobo que el xicot del còmic l'ha clavada. Fabulós. Feia dies que no me'n reia tant. La imatge que representa, suposo, el nostre alcalde com un titella, un xitxarel·lo o dit en valenciana forma, un ninot, en mans del –també suposo- president de la diputació provincial és admirable i, per desgràcia, no gens hiperbòlica. A més, el ninotaire Burriel l'encerta també a l'hora de triar el ventríloc, no ha recorregut a Mari Carmen i sus muñecos (tot dibuixant, és un dir, una potent Rita Barberà), no, sinó justet se n'ha recordat de José Luis Moreno, que també es veu que té algunes cosetes per Mallorca. Ai com són de dimonis!

Del tema de la setmana, les sofertes costes benicarlandes, ja

s'ha dit tot i fins i tot s'ha vist tot. Només ens falta –potser no li falte raó al maquetador- que algo se'ns aparega pel Barranquet la bestiola aqueixa del llac Ness. I no m'estranyaria, perquè amb la merda que hi ha en aquell raconet on malviuen uns ànecs, qualsevol dia veurem com una mutació genètica produïda per la picadura d'un mosquit converteix un inofensiu pardal en un devastador monstre que, això sí, podria esdevindre un reclam turístic de primera magnitud (juntament amb la font i la blavorotonda de Cuenca).

La setmana passada ja em vaig oferir per col·laborar amb això del congrés mundial d'indumentària fallera (es diu així?). Ara reconec que estic desficiós perquè –confesso que no m'he llegit la notícia però sí que he mirat la foto- suposo que també deu existir una indumentària de roba interior fallera i avançats com van en tot la gent d'aquest univers, igual s'atreveixen amb els models del tal Andrés Sardà, triomfador a Cibeles. No sé, no sé...

Veig que se n'han atipat de donar panissoles. És que no fa res de bo ningú a Benicarló? Vinga, va, una miqueta d'optimisme no ens farà mal. Celebro, m'encanten, les col·laboracions de San Abdón; quantes coses sap aquest home, Senyor. I m'ha fet gràcia la perla de Marc Antoni Adell; directe al clau.

Acabo. De manera seriosa ara. Molt de dolor i molta pena. Recordem el malaguanyat Joan Brusca que sembla ahir i ja fa tres anys que ens va deixar. Mor Santi Santamaria, home jove que ens les poques hores que va estar al nostre poble va captivar tothom i ara, una vegada mort, alguns han pres consciència de la importància del personatge. L'última pàgina dedicada al record del jove Nàsio Lluch també arrenca de la vida molt abans d'hora. I també aquesta setmana ens ha deixat José Antonio Lluch Verge; no li tocava encara i aquestes coses no les comprendrem mai. No hi ha consol, de veritat.

En fi, que vaja bé.

EDITORIAL

772

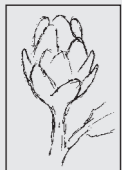
la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

És qüestió de física

En Benicarló tenim ara un caos complet, multitud de forats negres que es multipliquen, ciutadans que clamen al cel. Els nostres governants diuen que Benicarló va a bon ritme, però no sabem si és el ritme de les estrelles, la velocitat de la llum, la dels meteorits o la lenta però constant expansió de l'univers. Això del ritme pot ser relatiu, perquè depèn amb què es compare: amb la construcció de les piràmides? Amb l'acabament de La Sagrada Família, potser? Però si mirem el paper on posen les dates d'execució de les obres, el ritme deixa de ser tan aleatori. Fa dos mesos que havien d'haver-se acabat. És qüestió de física.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: Que no siga precedent de res, però els del PSOE (el PSPV ja sabem que no existeix) se la mereixen perquè han sigut els primers a fer pública la seua llista. I igual ja se sap que qui primer pega, pega dos cops.

Panissola: no podia ser d'altra manera, per els responsables polítics PoPulars que els molesta per una banda, la nostra llengua i per l'altra la llibertat d'expressió. Aturar les emissions de TV3 al nostre país, perquè diuen no eren legals, és des ser completament hipòcrites. Des que TV3 hi és al PV, i ara mateix, d'emissores il·legals en tenim a cabaços. I només porten al jutjat, per tancar-les, aquelles emissores que parlen d'allò que a ells se'ls "oblida" en els seus informatius de canal 9. Que visca la censura! En quin país vivim!

Agraïment

La família Lluch-Senar agraeix de tot cor les mostres de condol i afecte rebudes el passat 15 de Febrer, amb motiu de la defunció de José Antonio.
Gràcies per acompanyar-nos en aquests moments tan difícils.

Natació: bona participació als autonòmics infantils

text CNB

Els dies 12 i 13 de Febrer el Club Natació Benicarló va participar en els Campionats Autonòmics Infantils en la ciutat de Gandia amb uns bons resultats generals donat l'excel·lent qualitat dels participants. En total es van classificar 16 nadadors benicarlandos, quedant els 3rs per equips de la CV amb més participants, un total de 286 .

Va destacar la medalla de bronze aconseguida per Juan Diego Ruiz en els 400 m estils. En categoria masculina altres resultats van ser: Carlos Fuente , 7é en 100 esquena, 7é en 400 estils i 10é en 200 . També van participar: Albert Astor, Adrián Adell, José Julián Jaén, David Valdearcos i Alexandru Beer. En categoria masculina el CN Benicarló es va classificar en 13é lloc de 24 equips participants.

En categoria femenina l'equip benicarlando es va classificar en 7é lloc i van destacar les següents nadadores:

Nerea Sorando, 5a en 200 lliures i 7a en 200 esquena. Irene Sorando, 5a en 100 papallona: Marta Valdearcos 8a en 200 papallona. Altres nadadores participants van ser: Carla Fresquet, Gisele Mateu, Nicole Mateu, Vanessa Bel, Noemi Anta, Ana Garcia.

Una bona participació en els autonòmics infantils d'Hivern.

Jornada Júnior i Absoluta a Castelló

Els dies 12 i 13 de Febrer el Club Natació Benicarló va participar en la Piscina Municipal de Castelló en la IV Jornada del Control Provincial, una jornada en la que el club benicarlando va acudir amb 24 participants de categoria Junior i Absoluta. Els resultats més destacats van ser :

Joan Ferran Barrachina: 2n en 200 estils; 2n en 100 papallona; 2n en 200 papallona

Aquest nadador es desplaçarà la setmana vinent a Palma de Malloorca per a participar en el Campionat d'Espanya Junior.

Altres resultats van ser, David Marqués, 2n en 200 lliures; Marc Fresquet, 2n en 100 lliures; José A. Adell, 3r en 100 braça; Jordi Curto, 3r en 200 papallona.

Altres participants masculins van ser : Albert Añó, Gerard Saura, Marc Avila, Marcos Fuente, Agustín Parra, Manel Monserrat, Javier Traver i Ferran Marzá

Per la part femenina va destacar: Meritxell Sospedra, 1a en 400 estils; Montse Astor, 3a en 100 esquena; Sara Marqués, 3a 400 Lliures.

També van participar : Raquel Fabregat, Anna Añó, Lucia Piñana, Inma Cerdà.

La pròxima competició de l'equip junior i absolut serà el Campionat Autonòmic a València, el 5 i 6 de Març. A més. la pròxima setmana es disputarà a la Piscina Municipal de Benicarló la IV Jornada de la Lliga aleví i Benjamí i per primera vegada en Benicarló un control provincial per a nadadors de categoria Master.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Consell de Redacció: XIMO BUENO, NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

